

en Diskussion ved anden Behandling, skal jeg ganske henholde mig dertil og ser ikke, at der er tilstrækkelig Tid til at forandre Folkethingets Afgjørelse. Til § 7 er der stillet forskjellige Ændringsforslag, idet der af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Lassen) tillige med andre ærede Forslagsstillere er stillet det Forslag, som han bebudede ved anden Behandling, og som gaar ud paa at slette det Punkt, der afskærer Invalideforsørgelsen for dem, der ere fundne skyldige i en vanerende Handling. Ligesom jeg allerede udtalte ved anden Behandling, da denne Lante først fremkom, kan jeg heller ikke nu Andet end gjentage, at Lanten, der ligger i dette Forslag, forekommer mig maa billiges, og der havde vist været Grund til at søge den udtrykt, naar det var stet paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingerne. Smidlertid er jeg saaledes stillet lige over for det foreliggende Lovforslag — og jeg antager, at ogsaa andre ærede Medlemmer ville føle sig i samme Stilling —, at vi maa finde det mindre rigtigt, efter at dette Lovarbejde har foreligget til Forhandling i Rigsdagen i flere Aar, og har havt en forholdsvis beqværlig Vandring til Dato, ved denne tredie Behandling at reise et nyt Spørgsmaal, som mulig kunde foranledige Vanskeligheder for Loven. Jeg vil derfor sige, at, dersom den ærede Finantsminister kunde erklære, at han for sit Vedkommende ikke havde Noget imod en saadan Ændring, vilde jeg kunne give den min Stemme; men, som sagt, jeg tror, at det høie Thing ikke vil gjøre ret i at gjennemføre en ny Bestemmelse af en forholdsvis saa stor Betydning paa et saa sent Tidspunkt, naar det virkelig skulde kunne udsætte Loven for nogen Fare. — Jeg har i Forbindelse med endel andre ærede Forslagsstillere stillet et Ændringsforslag til den samme Paragraf, som paa en Maade kan siges at komme om ikke det ærede Medlems Lante, saa dog dens Udførelse, noget imøde, idet Forslaget gaar ud paa at fastslaa, at en saaledes forbrudt Invalideforsørgelse atter erhverves, naar den Vedkommende opnaar Æresoprejsning. Jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt en saadan Bestemmelse ikke er overflødig, idet Loven af 3die April 1868 „om Æresoprejsning“ udtaler om dennes Følger, at den ophæver for Fremtiden, og indtil den Paagjældende paany findes skyldig i nogen i den offentlige Mening vanerende Handling, alle de Følger, som i Lovgivningen ere knyttede til den af Dom nu flydende Indstrækning i hans Æresret. Man kunde sige, at disse „Følger“ gif udelukkende paa Æresrettigheder, altsaa politiske og borgerlige Rettigheder, men det kunde ogsaa ligge deri, at det var ikke alene disse, men alle de Følger, som ere knyttede til denne Indstrækning i Æresretten. Da Loven lyder, som anført, kunde det være Tvivl underkastet, hvorvidt ikke allerede Loven af 1868 berettiger en Invalid til at faae sin Invalideforsørgelse tilbage, naar han opnaar

Æresoprejsning. Som sagt, jeg har været noget i Tvivl derom, og jeg tror ogsaa, at der kan være delte Meninger derom. Jeg har derfor tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, som i hvert Fald, hvad Skæbne det end maatte faae, vil kunne løse den Tvivl og afgjøre det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse Æresoprejsning har paa den forbrudte Invalideforsørgelse; men jeg søger ogsaa dertil, at jeg, og jeg antager ogsaa de ærede Herrer, der ere mine Medforslagsstillere, staa saaledes til dette Ændringsforslag, at, hvis den ærede Finantsminister har nogen væsentlig Indvending derimod, vil det vistnok ikke blive fastholdt, og det af den samme Grund, hvorfor jeg heller ikke tør tilraade at fastholde det af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Lassen) stillede Ændringsforslag. — Ændringsforslaget til § 8, som er stillet af den høitæredede Finantsminister, antydede han allerede ved 2den Behandling, og jeg finder ikke Noget at erindre derimod. Det er om ikke en Selvfølge, saa i alt Fald høist naturligt, at en saadan Bestemmelse bliver tilføjet. — Forslaget under Nr. 5 til § 12 har ogsaa sin Oprindelse fra 2den Behandling, idet ærede Medlemmer ville erindre, at det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) havde stillet et Ændringsforslag, som gif ud paa at lempeliggjøre Hovedreglen i § 12. Dette Ændringsforslag anerkjendtes ikke vel at kunne vedtages i den Stikkelse, hvori det da forelaa. Det ærede Medlem tog det da tilbage i Haab om, at der til 3die Behandling maatte kunne findes en Redaktion, der imødefom den samme Lante. Jeg har tilladt mig at forsøge en saadan Redaktion, som kun gaar ud paa i visse særegne anbefalelsesværdige Tilfælde, at lægge et noget større Støn i Invalidebestyrelsens Haand. Jeg ser ikke, at der vil være noget til Hinder for at vedtage noget Saadant; men det gjælder ogsaa derom, at det er et Ændringsforslag, der er fremkommet under den fænfeste Behandling, som jeg ogsaa skal indskrænke mig til kun at anbefale under Forudsetning af, at den høitæredede Finantsminister vil om ikke tiltræde det, saa ialtfald ikke have nogen væsentlig Indvending derimod. — Forslaget til § 16 er en Følge af Forslaget til § 7. — Til § 19 har den høitæredede Finantsminister stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at stryge den Bestemmelse, som i omredigeret Form fik Plads ved 2den Behandling, hvorved det overlodes til Bevilling paa de aarlige Finantslove, hvorvidt Forsørgelsen til Børn skulde kunne udstrækkes udover det 15de Aar. Den høitæredede Finantsminister foreslaar nu under alle Betingelser at blive staaende ved Forsørgelsen til det 15de Aar. Jeg vil derom sige, at det oprindeligt ogsaa var min principielle Opfattelse i Overensstemmelse med de Forslag, som i sin Tid fra dette Thing fremkom med Hensyn til den almindelige Pensionslov. Men jeg skal endvidere sige, at